Iſſ. *in l. pecuniam. num.*8. *ff. ſi certum petatur.*
Boër. *quæſt.*284. *num.*24. *&* 25. Menoch. *de*
*arbitra.iudicum lib.*1. *quæſt.*70. *num.*20. & ali-
bi paſſim per Doctores, & vbi non licet ap-
79 pellari, iudex poteſt exequi ſententiam, &
ad vlteriora procedere etiam appellatione
pendente, latè comprobat Roland. à Valle
*conſ.*77. *n.*20. *volu.*2. Lancelo. *de attenta.*2. *p.*
*cap.*12. *limi.*25. *num.*1. & facit text. *in c.non ſo-*
lùm. ibi, præterquam in caſibus à iure pro-
hibitis.) vbi notant communiter Doctores,
80 & eſt validum argumentum, appellatio non
ſuſpendit, ergo iudex procedens non facit
attentata, quemadmodùm & eſt validum, à
principio appellatio ſuſpendit, & eſt defe-
rendum, ergo proceſſus attentatus, Franc.
*in c.bonæ num.*36. *de appella.* Manfr. *practi.con-*
*clu. ſuper attenta.conſ.*131. Lancelo. *vbi proxi-*
*mè num.*8. optimè vide per Couarr. *in pract.*
*quæſt. cap.*23. *num.*7. vbi plures allegat. Eſca-
cia *tract. de appella. quæſt.*17. *limi.*6. *memb.*2.
*ſub num.*15. *fol.*334. *& limi.*22. *num.*23. *verſ.*
ſubextende 1. & per arg. *l. per hanc C. de tempor.*
appella. Vitall. *in tract.clauſul.nihil noua.appell.*
pend.in prin.in 1. *limi.* Surd. *deciſ.*225. *num.*14.
plures citat Lancelo. *d. limi.*25. *& limi.*27.
per totam. Menoch. *de retinen.rem.*3. *n.*849.
Mier. *de maiora.* 3. *p. quæſt.*24. *num.*62. *ad fi.*
Cæſar Contar. *in repeti.l.vnic.quæſt.*12. *num.*6.
*fol.*549. *C.ſi de momen.poſſ.*

Quemadmodum & è conuerſo ſi appel-
81 lationi defert (prout tenetur, & etiam ſi non
teneatur) cùm per delationem abdicet à ſe
omnimodam iuriſdictionem, & ad vlteriora
procedere nõ poſſit, quia ſunt ei ligatæ ma-
nus *d.c.cum appellatio.friuol.de appella.lib.*6. B.
Angel. & Immol. *in l. conſtitutiones, ff. de ap-*
pella. Franc. *in c. Romana* §. *ſin autem num.* 5.
de appella.in 6. plures per Lancelot. *de atten-*
ta. 2. *p. c.*12. *limi.*1. *num.*70. *&* 80. Sigiſmun.
Eſcacia *de iudi.cauſ.ciui. & crimi. lib.*1. *cap.*87.
*num.*124. & latiùs nos ſuis locis diximus.

Quare licèt ſentẽtia negatiua ſecum tra-
82 hat executionem, hoc non prouenit à iure,
nec à iudice, quia ius ei non attribuit hoc
priuilegium, cùm in iis deferre mandat ap-
pellationi, ſed prouenit ab ipſa natura, quia
non entis nullæ ſunt qualitates, nec in ipſa
executione ius operatur, imò ſi potuiſſet,
illam naturaliter impediret, prout facit ciui-
liter, ſcilicet; illi reſiſtens omnino pèr ap-
pellationem permiſſam. prout clarè apparet
ex eo, quia appellatio ſui natura legitima, &
83 permiſſa ſuſpendit effectum ſentẽtiæ, etiam
ſecum trahentis executionem, quod nota-
bile dixit Eſcacia *de appella. quæſt.*3. *num.*18.
*& num.*74. Philip. Franc. *in c. ad hæc quoniam,*
*ſub num.*1. *& ſub num.*5. *de appella.* Hieronym.
de Monte Brixienſ. *defini. Rigundiæ c.... n.*1.
poſt alios. cauſatque attentatum ex eiſdem
Doctorib. Hierony. Gonzal. *glo.*9. *in annota.*
*num.*183. & nos 2. p. c. 13. n. 261. & à nu. 249.
& poſt alios Doctores, & Rotę deciſiones in
optimis caſibus fulcita eſt hæc doctrina 2. p.
c. 13. à num. 206. & ſeqq. quos omnino vide,
& quæ nos 2. p. c. 13. num. 274. & ſuprà.

Sed quia cùm denegando iudex delatio- 84
nem, vel ſua ſponte vel virtute decreti Re-
gij (vt putant aliqui) retineat iuriſdictionem
(vt dictum eſt) reperitur in proxima cauſa
innouandi, & attentandi per proceſſum ad
vlteriores actus appellationi contrarios, vel
etiam excommunicando, aut carcerando
appellantem ipſum, ac propterea ob hoc pe-
riculum imminens, & inſtans iuſtè recurri-
tur ad ſupremum tribunal Regium, vt iu-
dex compellatur, deferre iuſtæ appellationi
deferendæ, & vt reponat omnia ſi poſtmo-
dum attentauerit, & vt abdicet à ſe iuriſdi-
ctionem, ne impoſterum attentet, & vt ſecu-
rus poſſit appellans, coram ſuperiore litiga-
re, appellationem proſequendo, & ſic huius
periculi vitandi cauſa recurſus Regius eſt
concedendus.

Exemplo res fiet manifeſta, offero iudici 85
in cauſa vertente teſtes in eam intẽtionem,
probantes prout aduerſarius ſuam, vel per
alios, vel per ſcripturas probatam habet; iu-
dex meos teſtes in contrarium vel redar-
guentes ſcripturas, vel directò aliter pro-
bantes contrarium, negat admittere, ab hac
negatione appellatio emittitur, nolit defer-
re, dicunt iura eſſe in hoc caſu negatiuo lici-
tam appellationem quoad vtrunque effe-
ctum, deuolutiuum, & ſuſpenſiuum ſimul,
ſi in tribunali declararetur vim non fieri, re-
mittendámque cauſam eidem iudici, po-
tuiſſet ex potentia iuriſdictionis, quam ad-
huc retinet, ad ſententiam diffinitiuam pro-
cedere, & per probationem partis aduerſæ
me inauditum, & non probantem reportare
contrariam ſententiam, quod iura abhor-
rent.

Vel pone etiam, quòd poſtquam negauit 86
dictam admiſſionem teſtium, vel probatio-
nis ſtatum ad vlteriora proceſſit in cauſa,
cùm ſuperſedere teneretur in ea virtute le-
gitimæ appellationis, ſuſpenſionem operan-
tis, quonam modo poſſent hæc attentata
reponi, & huic oppreſſo ſuccurri, ſi ſalubris
recurſus ad ſenatum denegatur, vel ſi in eo
vim non fieri in non delatione, declaretur,
diceretur potiùs attentatis, & violentiis fa-
uorem, & auxilium præſtare, contra iuſtam
catholicæ maieſtatis intentionem.

Ecce & adhuc in diffinitiuis ſententiis, 87
peto fundum meum detentum à Petro, vel
peto centum, declarauit iudex, mihi non
deberi

deberi reſtitui, licita mihi eſt hoc caſu regu-
lariter appellatio, (niſi aliqua ſpecialis cauſa
in contrarium obſiſtat) ſi iudex non defert,
vel ſua ſponte, vel vi decreti Regij, non fieri
vim, & cauſam ei remittendam virtute de-
creti ita declarantis, poteſt iudex executo-
riales expedire, in magnum iuris, partis, iu-
ſtitiæ, & republicæ decus.

Et maximè attende, quòd in iis interlo-
quutoriis negatiuis, in quibus appellatio-
nem legitimam eſſe in totius operis diſcur-
ſu probaui, cùm eorum grauamen ſecum
88 afferat executionem, fortius eſt, & magis
iuſtificatum grauamen, magíſque qualifi-
catum, & probabile, quia eſt executatum
grauamen, & cum effectu, ac propterea ma-
ior in eis ratio appellandi conſideranda eſt,
& admittenda, potius quàm in aliis affirma-
tiuis, non executatis; in diffinitiuis autem
ſententiis dubium non eſt (vt diximus) re-
gulariter. & ita conclude, quòd à talibus
grauaminibus appellationi interiectæ, du-
bium nullum eſſe poſſe: rectè cadere de-
creta violentiæ, ſicut & in cæteris, & aliter
dicere, foret abſurdum, & negligere ius pe-
89 nitus. prout quotidie obſeruatur, indubi-
tanter, & abſque contradictione ferè, quia
ſolùm contenditur, & inquiritur, an appel-
latio (de cuius declaratione tractatur) ſit li-
cita, nec ne, vt ſi licita reperiatur, primum
genus decretorum, hoc eſt, vim fieri, defe-
rendum, & reponendum, expediatur. & ita
tenendum eſt. & de hoc articulo aliqua
etiam egimus ſuprà 1. p. c. 6. fundamento 4.
& inferiùs verſ. nonò ampliùs noſtra reſolu-
tio à n. 33. vbi aliqua conſiderauimus, plu-
réſque in terminis Doctores adduximus,
quos hîc omiſimus. ac ideo ad ibi dicta po-
teris recurrere.

CAPVT XIV.

A ſententia lata in criminalibus cauſis an, & quibus caſibus, iudex non deferendo, violentiam facere, dicatur. vbi etiam latè quid in notoriis, & quando.

SVMMARIVM.

*Appellationi emiſſæ in criminalibus, ſicut & in ciuilibus regulariter vt licitæ deferendum eſſe, quotidie decernunt Senatus Regij. n.*1.
*Nec interim exequenda eſt ſententia. n.*2.
*Sententiæ executio fieri non poteſt durante termino ad appellandum. n.*3.
*Executionem faciens iudex in criminalibus capitaliter punitur. num.*4.
*Iudici exequenti violentiam in criminalibus poteſt licitè per vicinos, & conſanguineos condemnati reſiſti. n.*5.
*Etiam in delictis enormibus, & atrociſſimis, in quibus ſpecialiter non eſt prohibita appellatio. num.*6.
*Et etiam in crimine læſæ maieſtatis, magis communiter reſoluitur, cum declarationibus, remiſſiuè. n.*7.
*Appellationi in criminalibus nec tacitè, nec expreſſè renuntiari poteſt. num.*8.
*Renuntiatio appellans in criminalibus valet, vbi delictum eſt notorium. n.*9.
*Confeſſus & conuictus ſimul in delictis non auditur appellans, ſed iudici exequi permittitur. num.*10.
*Et in quibus delictis. ibidem, & n.*11.
*Confeſſus & conuictus in criminalibus & pecuniarijs cauſis non auditur appellans. n.*12.
*Confeſſio vt tollat in criminalibus appellationem, requirit ſpontaneam, non per torturam aut illius formidine. n.*13.
*Lex tollens appellationem confeſſo intelligitur de ſpontè confitente. n.*14.
*Confeſſio ſpontanea dicitur, quæ poſt torturam illatam legitimis præcedentibus indicijs ratificatur, quæ appellationem impedit. n.*15.
*Confeſſio eius, ad quod quis eſt in ciuilibus condemnatus, emanata poſt ſententiam impedit appellationem. n.*16.
*Confeſſio poſt ſententiam in criminali cauſa non impedit appellationem. n.*17.
*Appellatio de iure ciuili & canonico vt ſit prohibita, confeſſum & conuictum ſimul adeſſe, qui teneant. n.*18. *vbi de communi.*
*Appellatio vt denegetur reo tam de iure canonico, quàm ciuili, vt ſufficiat ſpontanea confeſſio qui teneãt, & magis communem dicant. n.*19.
*Confeſſus reus tantùm ſi in appellatione inſerat aliquam cauſam offuſcantem eius confeſſionem appellare poteſt. n.*20. *& n.*22.
*Confeſſus ſpontè & condemnatus ſi nullam inſerat in appellatione cauſam offuſcantem confeſſionem non appellat, ſed ſententia exequitur ea non obſtante. n.*21.
*Quod procedit tam de iure canonico, quàm ciuili. num.*22.
*Et tam in ciuilibus cauſis, quàm in criminalibus. num.*23.
*Appellationi emiſſæ per condemnatum de crimine ſimoniæ deferendum non eſt. n.*24.
*Appellatio non denegatur à ſententia collationis beneficij vacantis propter ſimoniam lata à mixto executore. n.*25.
*Simoniacus notorius vel confeſſus non appellat, vel quando ſimoniacus reſpectu ordinis, etiam occultus, quia tunc non appellat. n.*26.
*Simoniacus occultus appellat ſi ſimonia cadat ſuper beneficio. n.*27.

Latrones inſignes, incitatores ſeditionum, vel duces factionum non audiuntur appellantes. num.28.

Etiam ſi confeſſi tantùm ſint, vel conuicti. n.29.

Falſæ monetæ crimine damnatus etiam conuictus tantùm, vel confeſſus non auditur appellans. num.30.

Accelerari pœnam & delinquentem ſtatim puniri, vbi publicè intereſt, appellatio non ſuſpendit. n.31.

Delicti punitio vbi non recipit dilationem, permittitur, & poſtea ſcribere. n.32.

Blaſphemiæ ſententia non ſuſpenditur per appellationem. n.33.

Hæreſis à crimine quando nunc admittatur appellatio. n.34. remiſſiuè.

Beneficij crimen non recipit appellationem. n.35.

Aſſaſinij crimen non recipit appellationem. n.36.

Raptus crimine condemnatus non appellat. n.37. declara vt n.40.

Etiam ſi ſit confeſſus tantùm, vel conuictus tantùm. n.38.

Raptus criminis cauſa damnatus ſcilicet ſocius, auxiliator, receptator, aut conſultor appellare poteſt. n.39.

Spoliator cauſam dans homicidio non appellat. num.41.

Appellationi à carceratione vel eius relaxatione, & de eius effectu. n.42. remiſſiuè.

A ſuſpenſione vel priuatione officij & lata in ſyndicatu an ſit licita appellatio. n.43. remiſſiuè.

A tortura, vel torturæ comminatione appellare quando liceat. n.44. remiſſiuè.

A iudice denegante defenſionem reo, prout alijs, appellatio licita eſt. n.45.

Indiciorum copia, aut defenſio quando reo non ſit deneganda, ſiue procedatur officio iudicis, ſiue ad petitionem partis. n.46.

Ordo iuris non ſeruatur in notorijs, ſed tunc ordo eſt ordinem non ſeruari. n.47.

Notorium licèt releuet ab onere probandi, non tamen ab onere proponendi & allegandi. n.48.

Notorij probatio quando & quibus caſibus requiratur, & de qualitatibus & requiſitis huius probationis, aut quid concludere & continere debeat. n.49. remiſſiuè.

Notorium non requirit diffinitiuam ſententiam, ſed ipſum eſt ſententia deſiderans executionem. n.50.

Notorium eſſe reo negante, procedendum eſt ad declaratoriam interlocutoriam formato iudicio, aliter non fiet executio. n.51.

Notorium an requirat libellum, & litis conteſtationem, & quid citationem, remiſſiuè. n.52.

Notorium quotuplex ſit, iuris, aut facti permanentis, vel tranſeuntis, ſeu momentanei, & quid manifeſtum, & de ſingulorum attributis, & quomodo cognoſcatur, & in quibus caſibus verificetur. & de alijs pluribus. n.53. remiſſiuè.

Appellationi à ſententia lata ſuper cauſa notoria regulariter non eſt deferendum. n.54.

In notorijs iudicijs pronuntiatio non eſt propriè ſententia, ſed quædam iuris executio. n.55.

Notorij ſententia, vt impediat appellationem, debet ferri cum expreſſo ſuppoſito notorij, & eius facta mentione, non aliàs. n.56.

Sententia contra inſignem latronem vt excludat appellationem, debet ferri cum expreſſo ſuppoſito inſignis latronis. n.57.

Sententia interlocutoria declarans notorium præcedente negatione rei admittit appellationem. num.58.

Ab exceptionum excuſabilium contra notorium denegatione interlocutoria appellatio admittitur, etiam ſi à diffinitiua non admittatur. num.59.

Notorium admittit appellationem, quando in ea exprimitur cauſa rationabilis offuſcans notorium. n.60.

Appellatio vbi regulariter ſit prohibita, ſi tamen ex aliqua ratione ſpeciali in eodem caſu ſit permiſſa, debet ſpecialiter exprimi in appellatione, vt ipſa admitti queat. n.61.

In notorijs quando ſit licita appellatio. n.62. & ſeqq. remiſſiuè.

Ab exceſſu pœnæ in notorijs datur appellatio. n.62.

Manifeſtũ delictũ non tollit appellationem. n.63.

Iudex à quo inhibitus, non poteſt ſententiam notorij exequi. n.64.

Delinquens in flagranti delicto, & notorio, æquiparantur à iure, & ex obruto, & iuris ordine omiſſo proceditur in vtroque. n.65.

Sententia lata contra repertum in flagranti crimine non appellat ſuſpenſiuè. n.66.

Materia delinquentis reperti in flagranti, remiſſiuè. num.67.

In omnibus criminalibus & notorijs, in quibus non eſt licita appellatio, tamen ſuperſedetur in ſententiæ executione, quando iudex ſuperior dubius cognoſcens per inſpectionem actorum inhibuiſſet inferiori. n.68.

Quod declara vt ibi. & n.69.

In criminalibus regulariter vbi eſt prohibita appellatio, intelligitur quoad vtrunque, quia in eis executio eſt irretractabilis. n.70.

Appellatio quoties eſt prohibita à diffinitiua quoad vtrunque effectum, permittitur à qualibet eius interlocutoria, etiam aliàs non qualificata. num.71.

Appellationis emiſſæ per clericum traditum curiæ ſeculari, quando ſit vel non deferendum, n.72. remiſſiuè.

DE generali regula in hoc articulo dubitauit nemo. Siquidem illud notum 1
ſit, vt in criminalibus, quemadmodum in
ciuilibus appellationi emiſſæ à condemnato iudex non deferens violentiam facere manifeſtam. itaque in tribunalibus ſupremis aditis pro ea leuanda, declarabitur quotidie, reponi, deferréque iubetur, & iuſtè quidem, quia licita, l. addictos in fi. vbi communiter Doctores notant C. de Epiſcopal. audien. l. litigatoribus. ibi, tam in ciuilibus, quàm in criminalibus cauſis, &c.) C. de appella. plurimis relatis recordat Boſſ. in tract. crimi. tit. de appellatio. n.1. Decian. in tract. crim. lib.5. cap.58. num.1. tom.1. Angel. in tract. de malefi. verb. præſente dicto Caio, &c. Lancelo. de attent.2.p. cap.12. ampliatio.4. num.1. cum ſeqq. Rolan. à Valle conſ.73. num.12. lib.3. Anton. Gom. variar. l.3. c.13. num.31. Peregr. in tract. de iur. fiſci lib.7. tit.4. num.12. Viui. Cum. opi-
2 nione 55. à num.1. nec interim eſt exequenda
ſententia, Lancelo. Rober. vbi proximè. Aſin. in praxi §.31. cap.2. limi.2. ſub num.3. Boër. deciſ.153. num.6. Baiar. in additio. ad Iulium Clarum quæſt.94. num.16. Guid. Pap. quæſt.74. incipit in cauſis, & in tract. de appella. quæſt.120. poſt prin. & colu.5. verſ. item ſicut in ciuili. Vital. de clauſ. in clau. nihil nouari appell. pen. ſub n.19. Proſper Farina. in tract. crimi.3. tom. quæſt.101.
3 cap.1. num.2. & ſeqq. vbi extendit in execu-
tione facta durante termino ad appellan-
4 dum, & quòd iudex executionem hanc fa-
ciens capitaliter puniatur, poſſeque impunè
5 reſiſti per amicos, & conſanguineos dam-
6 nati. vbi num.7. ampliat, etiam in delictis
enormibus & atrociſſimis, in quibus ſpecialiter non reperitur prohibita appellatio,
7 & etiam in crimine læſæ maieſtatis, vt pro
magis communi reſoluit, cum aliquibus declarationibus.

8 Adeò vt appellationi in criminalibus nec
tacitè, nec expreſsè renuntiari poteſt, Boër. deciſ.257. ſub n.16. Philip. Franc. in c. cum ſpeciali §. porro n.6. ante medium, verſ. ſed certè in criminalibus, de appellatio. Lancelo. Rober. de attent.2.p. cap.12. ampliatio.2. num.8. Angel. de malef. vbi ſuprà num.80. Paris de Put. de ſyndica. verb. appellatio c.1. num.14. ante fi. Proſper. Fari. qui communiter ita per Doctores teneri firmat vbi ſuprà num.20. & ſeqq. vbi li-
9 mitat, quando delictum ſit notorium, quia
tunc valet renuntiatio.

10 Tamen multi reperiuntur caſus, quibus
à iure ſpecialiter appellatio prohibita eſt, prout teſtatur l.2. C. quorum appell. non recip. in hæc verba: Obſeruare curabis, ne quis homicidarum, veneficorum, adulterorum, itémque eorum, qui manifeſtam violentiam commiſerunt, argumentis conuictus, teſtibus ſuperatus, voce etiam propria, vitium, ſcelúſque confeſſus, audiatur appellans.) Ex qua text. diſpoſitione illud velut axioma deducunt Doctores, quòd cõuictus, & confeſſus ſimul de crimine non appellat, imò ſui appellatione non obſtante, poteſt iudex ſentẽtiam ad vlteriorem executionem perducere, notant omnes nullo dempto, in d. l.2. pariter in l. non tantùm. & in l. conſtitutiones. per illa iura ff. de appella. & eſt canonizata d. l.2. in cap. ei qui. verſ. nullus etiam 2. quæſt.6. Franc. in c. Romana §. ſi autem num.5. de appel. in 6. Canoniſtæ omnes in c. cum ſpeciali §. porrò de appellationib. plures allegant Angel. de malef. verb. præſente d. Caio, num.19. cum ſeqq. Marant. de ordi. iudicio.3.p.6.p. in 2. actu n.181. fol.250. in paruis. Roma. ſingul.625. Carrerius in prax. in tract. de appell. in prin. num.2. & 3. Iodoc. in praxi crimi. cap.149. num.1. Foller. in pract. crimi.4.p.3.p. verbo, & ſi confitebuntur. num.89. Duenas in regul.136. in prin. plures referens Couarr. in practi. quæſt. c.23. num.5. in prin. Viui. communi. opini.50. num.1. & ſeqq. Iul. Clar. in pract. quæſt.94. num.1. Lancelo. de attenta.3.p. cap.11. num.22. & cap.12. num.12. Anto. Gomez variar. lib.3. cap.13. num.31. poſt medium. cuius reddunt rationem Decius in d. c. cum ſpeciali §. porrò n.15. in fi. verſ. & quia contra conuictum. Carreri. in practi. crimi. tit. de appellat. in prin. n.5. & ſeqq. Rolan. conſ.73. à num.25. ex præſumpta ſcilicet, calumnia, quæ appellationi ineſſe videtur, quãdo quis eſt conuictus, & confeſſus, quæ quidem lex 1. C. quorum appell. non recip. ſuprà in comprobationem huius limitationis adducta, pro-
cedit, & habet locum non ſolùm in quin- 11
que illis delictis in ea numeratis, verùm etiam in omnibus aliis, quibus reus conuictus eſt, & confeſſus, vt tenent omnes ferè Doctores in eius confirmationem adducti, per quos, & alios ita pariter reſoluit Farinac. in tract. crimi.3. tom. quæſt.101. c.2. n.116.

Quemadmodum eſt & in ciuilibus omnibus cauſis, & pecuniariis, in quibus aliquis eſt conuictus, & confeſſus appellatio-
ni interpoſitæ non deferens iudex vim non 12
faciet, cùm minimè eo caſu admittatur, gl. in d. l.2. verb. propria. quam ſequuntur ibi Bal. num.6. Fulgoſ. in l. conſtitutiones num.5. vbi etiam cæteri, ff. de appellatio. Immol in l. creditor §. iuſſus colu.7. ad fi. verſ. & concludit ibi Hoſtienſ. Anto. de Butr. in c. cum ſpeciali §. porrò num.6. & ibi Cardi. Zabar. colu.2. verſ. & licet illa l. Ioan. de Immol. num.12. Ab. num.5. Decius 14. & 15. de appellatio. Capra. in tract. de notorijs memb.4. num.113. Carrer. in practi. tit. de appella. in prin. num.4. Couarr. in practi. c.23. n.5. in prin. de communi. teſtatur Anto. Gom. vbi ſuprà num.31. poſt medium. Viuius opinione 50. num.1. vbi communem dicit.

Rurſus cùm ſimul requiratur ad effe- 13
ctum denegandæ appellationis, vt reus ſit conuictus, & confeſſus ſimul (vt dictum eſt) intelligendum eſt, vt cõfeſſio facta ſit ſpon-

r 4 tanea,

tanea, ſecus autem ſi ſit in tortura, vel tor-
mentorum formidine, probat text. expreſ-
ſus in d.l.2.C quorum appell. non recip. ibi, aut
formidine tormentorum territus contra ſe
aliquid dixerit, prouocãdi licentiam ei non
denegamus, &c.) & ibi poſt gloſſ. verb. pro-
pria, in prin. & in verbo aliquid notant. Couarr.
Butr. Petr. de Bellaperti. Bal. Salicet. Odo-
fred. Angel. Paul. Caſtr. Immol. in l. conſtitu-
tiones, poſt num. 3. ff. de appella. & de iure cano-
nico facit gl. celebris in c. Romana. §. ſin autem.
verbo, vel de quo. verſ. alij dicunt & fortè bene,
de appellatio. in 6. vbi Hoſtien. num. 20. Ioan.
Monac. 13. Archidi. 9 Franc. 3. verſ. in eadem
gl. quæ quidem gloſſa etiam de iure canoni-
co canonizata eſt in c. ei qui. §. nullus 2. quæſt. 6.
& ibi Turrecremata in verbo, propria, num. 2.
in verbo, aut formidine tormentorum. Præpoſi-
tus in ſummario, & num. 2. in fi. Areti. in c. at ſi
clerici num. 17. de iudicijs. Philip. Franc. in cap.
cum ſpeciali. §. porrò, poſt num. 5. verſ. hoc intel-
lige, de appella.
14 Et ratio ea eſt, quam reddit Aretin. proxi-
mo citato loco, quòd in materia exorbitan-
ti, & ſtricti iuris, ſicut eſt, quando ſtatutum,
vel lex tollit appellationem cõfeſſo, & con-
uicto, vel confeſſo tantùm, non comprehen-
ditur confeſſus, niſi ſponte, ſequitur Ma-
rant. de ordi. iudic. 6. p. in 2. actu 3. p. num. 281.
verſ. ſecus ſi per tormenta. fol. 250. in paruis.
Carrer. in practi. tract. de appella. in prin. num. 2.
Petr. Duen. regul. 156. in limi. 3. niſi ipſa con-
feſſio poſt torturam, aut formidinem tor-
15 mentorum factam, ratificata fuerit per con-
fitentem, emanante tortura legitimis præ-
cedentibus indiciis, & ſubſequuta ratifica-
tione, debito tempore, quia tunc cùm talis
confeſſio dicatur ſpontanea, propterea ap-
pellatio impeditur, ac ſi prorſus ſponte quis
confeſſus fuiſſet, vt poſt plures per eum re-
latos, latè comprobat, & proſequitur Farin.
in pract. crimi. 3. tom. quæſt. 101. cap. 2. à n. 133.
16 qui n. 138. & 139. declarat ex aliis, quòd li-
cèt in ciuilibus, in quibus conuictus ante
ſententiam, ſi poſtea confiteatur, in quo
eſt condemnatus, non poſſit ampliùs appel-
lare, nec eius appellationi deferendum, ſe-
cundùm Bal. in l. addictos num. 1. in fi. C. de
17 Epiſcopali audien. Bal. in d. l. 2. Duenas in re-
gul. 156. lim. 4. tamen in criminali cauſa con-
feſſio poſt ſententiam appellationem non
impediat.
18 Sed vt tibi liqueat in hoc articulo vera
reſolutio, aduerte, quod Farinac. in prax.
crimi. 3. tom. quæſt. 101. cap. 2. à num. 150. vſque
ad num. 153. refert vnam communem Do-
ctorum opinionem, quòd ad effectum de-
negandæ reo appellationis requiratur, vt ſit
confeſſus, & conuictus ſimul, quæ procedit
tam de iure ciuili, quàm de iure canonico,
& à num. 154. vſque ad num. 156. aliam con-
trariam refert, vt ſcilicet, tam de iure ciuili,
quàm, & fortiùs, de iure canonico, quòd ad 19
hoc, vt reo prohibeatur appellatio, ſufficiat
ſpontanea confeſſio, plures in hanc opinio-
nem cumulat, teſtantes de magis communi,
& magis obſeruata.
Quas quidem cum fœdere diſtinctionis 20
componere, conatur ibi à num. 157. quam
communiter Doctores in harum contrarie-
tate conducunt, vt ſcilicet, quando confeſ-
ſus tantùm, & condemnatus inſerit in ap-
pellatione aliquam rationabilẽ cauſam of-
fuſcantem, vel conturbantem confeſſionem
ſuam; puta, quia allegat ſe non ſpontè con-
feſſum, ſed formidine tormentorum, vel
per errorem, quod probans, intendit ean-
dem reuocare, vel aliter curat, ſuam confeſ-
ſionem declarare, (quod poteſt ſecundùm
Iacob. Butr. in l. fi. verſ. reſpondet. C. quorum ap-
pell. non recip. vbi Bellaper colu. 2. verſ. dicetis
ergo, B. num. 3. Cyn. 2. in fi. Alberi. num. 2. gl.
in l. creditor §. iuſſus in verb. appellandi ad fi. ff.
de appell. vbi Bar. num. 2. Alex. Madit. litera C.
Alberi. num. 5. in fi. Immol. 4. Præpoſitus in c.
quicunque 2. quæſt. 6. plures referens Proſper.
Fari. in practi. tit. de confeſſ. & conuict. quæſt. 81.
num. 326.) & tunc appellationi vt licitæ de-
ferendum eſſe, vt ita intelligatur, procedat
prima opinio.
At ſi ſpontè confeſſus condemnatus nul- 21
lam inſerat in appellatione cauſam, tunc ap-
pellatio nec admittenda, nec deferenda eſt.
imò ea non obſtante iudex poteſt abſque
metu attentati ad executionem ſuam ſen-
tentiam perducere, vt ſic intelligatur ſecun-
da opinio relata, quam quidem diſtinctio-
nem in vtroque membro probant Angel. in
l. 2. num. 2. C. quorum appell. non recip. Fulgoſ.
in l. conſtitutiones num. 5. ff. de appell. ibi etiam
Immol. num. 3. Alberi. in l. creditor §. iuſſus
n. 6. ff. de appell. & de iure canonico eſt gl. in
c. Romana §. ſin autem in verb. vel de quo. verſ.
niſi vellet allegare. de appella. in 6. vbi Gemini.
num. 5. Hoſtien. in c. cum ſpeciali. §. porrò num. 6.
verbo vel ipſius confeſſione, de appella. vbi Ioan.
And. num. 4. Bal. 20. Bellam. 4. Butr. 3. & 6.
Immol. 12. Ioan. de Anania 7. Ab. num. 1. 2.
nota. & num. 5. Fran. 5. poſt medium. Decius
16. & 18. Archidia. in c. quicumque, in prin.
verſ. in gl. 1. 2. quæſt. 6. & ibi etiam Præpoſ.
num. 1. Turrecremat. verſ. ſed ſuper hoc videas.
Auguſti. ad Angel. de malef. verbo, præſente d.
Caio, &c. poſt num. 21. & n. 22. Capra in tract.
de notor. memb. 4. num. 3. Carrer. in practi. crimi.
tract. de appell. §. tertius caſus num. 2. Foller. in
prax. crimi. 1. p. 2. p. verbo & ſi confitebuntur,
num. 66. verſ. prædicta tamen procedunt, & in
verb.

verb. & pœnis debitis feriantur, num. 6. verſ. ſi
verò. Veſtr. in prax. lib. 7. cap. 3. num. 16. Boſſ.
in tit. de appella. num. 27. Iulius Clar. in practi.
crimi. § fi. quæſt. 94. in prin. Vulpell. conſ. 137.
num. 3. & 6. Couarr. in practi. quæſt. cap. 23. n. 5.
poſt verſ. ſecunda concluſ. Contard. qui teſtatur
de communi, & celebriori Doctorum ſen-
tentia. in l. vni. C. ſi de momen. poſſ. fuer. appell. 3.
limi. num. 39. cum ſeqq. Cartari. de exequut. ſen-
ten. cap. 1. num. 71. & 72. & n. 101. Sigiſmund.
22 Eſcaci. in tract. de iud. cauſ. ciui. & crimi. lib. 1.
cap. 97. num. 118. & 125. loquentes, tam de
iure canonico, quàm ciuili, & videndi plu-
res allegati à Farina. vbi ſuprà num. 158. vbi
23 num. 160. ex pluribus comprobat, hanc di-
ſtinctionem pariter procedere & in ciuili-
bus cauſis, quoad effectum admittendæ, vel
reiiciendæ appellationis per confeſſum con-
demnatum.
24 Pariter nec appellationi interpoſitæ per
condemnatum de crimine ſimoniæ, iudex
denegans delationem vim faciet, gl. fi. in c. 1.
de teſtib. in 6. Feli. in c. ſicut. el 1. de ſimonia. per
illum text. Marant. de ord. iudicio. 6. p. actu 2.
n. 287. fol. mihi 251. in paruis. Carrer. in practi.
crimi. tit. de appella. §. nonus caſus eſt num. 4.
Rodoan. in tract. de Simonia 4. p. cap. 6. à n. 12.
Fari. in practi. crim. tertio tomo quæſt. 101. n. 47.
vbi adducit Rotæ deciſionem de 5. Iunij
1593. in qua dictum fuiſſe firmat, quòd li-
cèt regulariter non liceat appellare à ſen-
tentia ſimoniæ, hoc tamen declarari duo-
bus modis, primò vt non per hoc denege-
25 tur appellatio à ſententia collationis bene-
ficij vacantis propter ſimoniam, lata à mix-
to exequutore. ſecundò vt tunc demum à
tali ſententia non detur appellatio, quando
ſimoniacus eſt notorius, vel confeſſus, vel
ſi eſt occultus, ſimonia eſt reſpectu ordinis,
26 ſecus quando eſt occultus, & ſimonia cadit
27 ſuper beneficio, quia tunc datur appellatio,
quæ deciſio eſt elegans, & notanda, vbi de-
clarat, quando impetrans beneficium ali-
cuius ob eius ſimoniam, vel in ordinibus,
vel in beneficio ſit ab exequutore dato, hoc
eſt ab eius ſentnetia appellationi deferendũ.
28 Rurſus conſtitutiones, quæ de recipien-
dis nec ne appellationibus loquuntur, vt
nihil noui fiat; locum non habent in eorum
perſonis, quos damnatos ſtatim punire pu-
blicè intereſt, prout ſunt inſignes latrones,
vel ſeditionum concitatores, vel duces fa-
ctionum, verba ſunt text. in l. conſtitutiones
ff. de appellatio. ex quo communiter notant
Doctores, quòd hi delinquentes, de quibus
in hac lege, non audiantur appellantes, imò
appellatione non obſtante contra eos ſen-
29 tentiam exequendam eſſe, etiam ſi ipſi con-
uicti, & confeſſi ſimul non ſint, cùm ſuffi-
ciat, vt vel ſint conuicti tantùm, vel con-
feſſi ſint, vt ibi poſt gloſſ. notat B. Albe. An-
gel. Cuman. & Immol. Specula. in tit. de ap-
pella. §. 1. num. 2. Paris de Put. in tract. de iudic.
verb. appellatio. cap. 1. num. 11. in fi. & num. 13.
Angel. de malefi. verb. præſente d. Caio. &c. n. 20.
Marant. de ord. iudicio 6. p. actu 2. num. 285.
Duenas regul. 156. limi. 5. Anto. Gomez. va-
riar. lib. 3. de delict. c. 13. num. 31. in fi. & in 6.
& 7. limi. Decian. in tract. crimi. lib. 7. cap. 19.
num. 5.
Rurſus & ſi damnatus crimine falſæ mo- 30
netæ non ſit conuictus & confeſſus ſimul,
ſed vel conuictus, vel confeſſus tantùm, ap-
pellans minimè auditur, nec eius appella-
tioni deferendum, probat in l. 1. §. 1. C. de fal-
ſa moneta, ibi, appellandi etiam priuato li-
centia denegetur.) gl. in l. 2. in verbo propria
C. de falſa moneta. Roma. in l. Panton. §. rei per-
duellionis, num. 1. p. 2. verſ. quartò videtur pro-
bare ff. de acquir. hæredit. Auguſti. ad Angel.
de malefi. in d. verbo, præſente d. Caia poſt n. 15.
in prin. addit idem Angel. ibi num. 20. & ibi
addit verbo, monetas allegans Bal. in conſ. 165.
Marant. de ord. iudi. p. 2. actu 2. n. 283. fol. 251.
in paruis. Carrer. in practi. crim. tit. de appella.
§. 16. caſus eſt n. 21. Fab. de Montel. in practi.
arbi. p. 4. num. 409. fol. 182. Anto. Gom. de de-
lictis cap. 13. rub. de tortura reorum, n. 31. Rolan.
à Vall. conſ. 73. num. 7. lib. 3.
Ampliùs appellationi deferendum non 31
eſt in diſpoſitione text. in l. ſi quis filio exhære-
dato §. hi autem omnes, in fi. ff. de iniuſto, rupto.
quando ſcilicet, publicè intereſt pœnas ac-
celerari, & delinquentes ſtatim puniri, vbi
prohibetur appellatio, nec dum in manife-
ſtis latronibus, ſeditionibus, & capitibus fa-
ctionum, de quibus in d. l. 1. Sed poſtmodum
generaliter in hæc diſponit, ibi, vel alia iuſta
cauſa, quam mox præſes literis excuſauerit, 32
moram reſpiciat: non pœnæ feſtinatione,
ſed puniendi periculi cauſa, tunc enim puni-
re permittitur, deinde ſcribere) ſimilis text.
in l. conſtitutiones, ff. de appella. ibi, quos dam-
natos ſtatim puniri publicè intereſt.) vbi no-
tat Fulgoſ. num. 1. Roman. in l. Pantonius §. rei
perduellionis, num. 1. de acquir. hæred. Angel. de
malefi. verb. præſente d. Caio. poſt num. 5. & 20.
quia quando periculum eſt in mora, non
obſtante appellatione, poteſt iudex ſuam
exequi ſententiam. Carrer. in practi. crimi. tit.
de appel. §. vndecimus caſus à num. 1. Gigas de
crimine læſæ maieſta. rub. fi. quæſt. 13. num. 2. in
fi. Boſſius in tit. de appell. num. 24. & ſeqq. Hie-
rony. Giaccar. in addi. ad Clarum quæſt. 94. li-
tera B. Boërius deciſ. 153. num. 5. & ſeq. & de-
ciſ. 259. num. 5. Lancelot. Robert. de attenta.
2. p. cap. 12. ampliatio. 4. num. 10. & 16. & limi. 6.
num. 13. & limi. 43. num. 8. & 9. Cartar. de exe-
cutione

cutione ſenten. cap.1. num.75. verſ. & ſi pericu-
lum eſt in mora.
33 Amplius à ſententia blaſphemiæ appella-
tioni non deferens, vim non faciet, vt latiùs,
& cum diſtinctione procedentem videre
poteris Azeued. in l.1. num.39. & 40. tit.4.
lib.8. recop. vbi allegat ad id Auenda. & quid
34 quãdo item in crimine hæreſis, videndi ſunt
relati à Farinac. de delict. quæſt.101. num.45.
& 46.
35 Iterum & in crimine beneficij appellatio-
ni deferendum non eſſe, probant Bald. in
conſ.211. lib.4. Decian. in tract. crimi. lib.9. cap.
24. num.15. Farina. vbi proximè num.56. di-
cens cautius eſſe curare, vt reus appellatio-
ni renuntiet, ſed hoc parum aut nihil proce-
dere poteſt, quia renuntiationem in crimi-
nalibus locum non habere, ſuprà diximus,
36 ſed ad maiorem iuſtificationẽ fit item etiam
& in crimine aſſaſſinij appellatio locum non
habet, docent Hoſtienſ. in c. pro humani n.28.
in fi. in verb. liberè, de homicid. in 6. vbi Ioan.
And. num.12. & ibi Gemi. in §. ſacri num.10.
Franc. 8. Carrer. in practi. crimi. in 1. tract. de
appella. §.3. caſus eſt, num.26. & in §. vltimus ca-
ſus eſt, num.1. Monticell. regul.8. num.39. 18.
ſpecial. ex Capicio quem allegat deciſ.155.
37 Rurſus appellationi non deferens vim iu-
dex non faciet, impoſitæ ſcilicet, à condem-
nato in crimine raptus, text. eſt in l. fi. C. de
raptu virginum. ibi, quibus, etſi appellare vo-
luerint, nullam damus licentiam.) probat
Marſill. ibi num.155. Specula. 2. p. in tit. de ap-
pella. §. in quibus. num.2. Roma. in l. Pantonius
§. rei perduellonis num.1. colu.2. verſ. quarto vide-
tur probari, ff. de acquir. hæredi. Maranta de ord.
iudic.6. p. actu 2. num.284. fol. mihi 251. in par-
uis. Angel. de maleſi. in ſæpe repetito verbo, præ-
ſente d. Caio, &c. n.20. Carrer. in practi. crimi.
tract. de appella. in prin. num.50. & in §. decimus
38 quintus caſus eſt, num.1. cum ſeqq. qui hoc de-
clarat locum habere, etiam ſi hoc crimine
damnatus ſit confeſſus, ſiue conuictus ſo-
lùm (reprobans Afflict. contrarium ſentien-
tem) ſequitur Fab. de Montel. in pra. arbit.4.
p. fol.231. & 630. Decia. in tract. crimi lib.8. c.9.
num.12. tom.2. & cap.8. num.5. & c.12. num.6.
Anto. Gom. lib.3. vari. cap.15. de tortu. num.31.
in fi. Quod quidem intelligitur in principa-
39 li raptore, ſecus autem in ſociis, auxiliatori-
bus, conſultoribus, & receptatoribus. Car-
rer. vbi proximè, & latè comprobat Decian.
lib.4. c.9. num.13. & cap.10. num.11. tom.2. Fa-
rina. in practi. crimi. tom.3. quæſt.101. cap.1. n.48.
40 & ſeqq. vbi duobus aliis modis declarat vt
procedat, quando reus eſt conuictus per cla-
ras probationes, & à iure approbatas, ſecus
ſi ſint dubiæ, & quando mulier fuit rapta &
cognita, ſecus ſi rapta cognita non fuerit,
quia tunc iſtis ſcilicet tribus declarationi-
bus appellationi vtique deferendum eſſe
probat ibi.
Qui ampliùs dicit ibi num.57. in caſu le- 41
gis, quoniam multa facinora. C. ad l. Iul. de vi.
qua dicitur, non ſuſpendi capitalem con-
demnationem per appellationem interpoſi-
tam ab eo, qui violenter volens aliquem ex-
pellere à ſua poſſeſſione, cauſam dederit ho-
micidio, vbi Doctores. probant Carr. vbi
proximè tract. de appell. §.17. caſus eſt num.1.
Anto. Gom. vbi ſuprà num.31. verſ. quintò li-
mita, &c.
Rurſus appellationi interpoſitæ quando 42
ſit vel non deferendum à carceratione, ſeu
iniuſta detentatione, & qui eius ſit effectus,
& multa circa hoc diximus ſuprà lib. 2. c.4.
per totum, & quid quando interponatur à
ſuſpenſione, vel à priuatione officij, vel à 43
ſententia lata in ſyndicatu, latè diximus hac
3. p. ſuprà cap.8. quibus locis vidère poteris. 44
quando autem à tortura, vel torturæ com-
minatione admittatur, dixi lib.2. cap.1. à
num.98. & ſeqq. quando verò ab excommu-
nicationis ſententia, vel interdicti & ſuſpen-
ſionis, pariter eodem lib.2. cap.5. quæ qui-
dem quæſtiones, & articuli, etſi reſpiciant
criminale iudicium, commodioribus appo-
ſui locis, quibus (cùm non repeto) videbis
omnino, &c.
Vnum obliuioni non tradam, quod à de- 45
negatis reo (prout & aliis) defenſionibus ap-
pellationi interpoſitæ, tanquam licitæ; non
deferens iudex vim facere, probant Gandin.
de maleſi. rub. de quæſt. & tormen. n.23. circa me-
dium. Guid. de Zuzar. in tract. de indic. & tor-
tur. num.63. Marſil. in l. vnius §. cogniturum
num.85. ff. de quæſt. Monticel. regul.14. n.19.
Franc. Mar. deciſ. Delph. 60. n.5. 1. p. Burſatus
conſ.201. n.10. & ſeqq. multa adducentes in
declarationem, & comprobationem. Et lo- 46
quendo in reo torquendo cui denegantur
indicia, & defenſio, Proſper. Fari. in practi.
crim. 2. tom. quæſt.39. de indic. & tort. n.72. &
ſeqq. aliis adductis firmat, teneri inſuper iu-
dicem in ſyndicatu, & ſurſum pluribus nu-
meris examinat, quando reo non ſit dene-
ganda defenſio, & copia indiciorum, ſiue
ex officio, ſiue ad partis petitionem ſit pro-
ceſſum.
Et ex his licitè deuenimus ad notorij pro-
ceſſum, quo vtar, prout promiſcuè vtun-
tur Doctores ciuili notorio, & criminali, pa-
riter in vtroque doctrinæ communes ſunt, 47
in quo aliis omiſſis ſuppono; quòd cùm in
notoriis ordo iuris non ſeruetur, ſed ordo
eſt ordinem non ſeruare, c. peruenit de teſtib.
c. conſuluit de appella. c. ad noſtram. 2. de iureiur.
c. bonæ. 2. de electione. c. manifeſta. de pœnit. &
remiſ.

remiſ. c. manifeſta. c. ſcelus c. quæ Lothar. 2. quæſt.1.
c. cùm dilectus, de purgatione canoni. c. olim 1. de
reſtitutio. ſpoli. c. ſuper eo de teſti. cogen. c. quanto,
de tranſla. Præla. Bal. in l. Presbyteri col. penult. C.
de Epiſcop. & cleri. Marſi. conſ.5. num.2. & ſin-
gul.511. Decian. conſ.544. n.6. Pariſ. conſ.111.
num.8. lib.4. Capra in tract. de notorio membro
4. num.2. & 40. Gramati. deciſ.36. n.41. & 56.
& deciſ.45. num.55. Menoch. de recuper. poſſ.
rem.14. num.260. Foller. in pract. verb. item
quod commiſſum crimen notorij num.1. Boſſi. in
tit. quomodo procedatur in crim. noto. Anton.
Gom. lib.3. de delict. cap.1. ſub num.42. Clarus
in practi. q.9. in prin. Conrad. in practi. crimi.
tit. de noto. crim. num.1. in prin. & in fi. Anto. de
Butr. in tract. de noto. art.4. à num.5.
48 Et licèt notorium non ſit probandum, eſt
tamen allegandum, quia etſi notorium re-
leuat ab onere probandi, non tamen releuat
ab onere proponendi, gl. in clem. appellanti
de appella. & in l. ciues C. eodem tit. per regulam
l. ſi adulterium in 6. §. idem ſi Pollioni. de adul.
B. in l. ſi vnus §. pactus. & in l. cum quid num.5.
ff. ſi certum pet. Nicol. Mill. in reper. verb. noto-
rium non excuſat. Bertran. conſ.149. num.4.
vol.1. Capra concl.17. num.8. inter tract. de no-
torio. memb.4. num.77. Marſi. in rub. C. de proba-
tio. num.220. Nat. conſ.219. num.4. & conſ.275.
num.1. Beroius conſ.18. num.54. volu.3. Burſat.
conſ.43. num.26. Ioſeph. Maſcard. concl.1104.
num.1. Alciat. de præſump. regul.2. præſumptio.
12. num.33. Menoch. de recuper. rem.1. n.165.
& rem.15. num.264. Viuius in commun. opini.
verb. notorium. quamuis Conrad. in pract. tit.
de noto. crimi. num.20. in prin. Tiraq. de retra. gl.
1. §.32. num.98. Couarr. in c. Raynut. §.11. n.3.
49 de teſta. & an & quando, quibúſve caſibus
requiratur probatio notorij, & de qualita-
tibus huius probationis, & quid conclude-
re, & continere debeat, vide ex his, quæ la-
tè Farinac. in pract. crim. tom.1. quæſt.21. à n.
79. & circa hunc noſtrum articulum vide
Maſcard. vbi proximè, & Bernar. Diaz in re-
gul.496.
50 Et licèt regulariter in notoriis non requi-
ratur diffinitiua ſententia, ſed ipſum noto-
rium ſententia ſit, poſtulans executionem;
51 tamen ſi reus neget notorium; debet iudex
pronuntiare, & ferre interloquutoriam ſen-
tentiam, quod eſt notorium, aliter namque
ad cõdemnationem minimè procedere po-
terit, niſi ſeruato iuris ordine, & formato
iudicio. ita poſt Ab. Cardin. Gramat. & Gan-
din. quos allegat, concludit Foller. in practi-
cis cri. verbo, item quod eſt notorius delinquens.
num.14. Decian. conſ.483. num.27. Carrer. in
practicis crim. in tract. de appella. §. ſecundus erit
caſus à num.11. Boſſ. d. tit. quomodo proced. in
crim. noto. num.14. Maſcard. poſt alios, vide
conſ.1101. à prin. Ferret. conſ.31. num.5. lib.1.
Clar. quæſt.9. verſ. plus dicunt. Hierony. Lau-
rent. in deciſ. Auononienſ.15. num.11. Couar.
in c. alma mater. num.9. de ſent. excommu. lib.6.
videndus Farinac. in tract. crimi. 1. tom. q.21.
num.116. & ſuprà, qui etiam ibi à num.62. va- 52
riis opinionibus conciliatis tractat, an in
notoriis requiratur libellus, litis conteſta-
tio, & an requiratur citatio, vbi requiri con-
tra abſentem delinquentem. Et generaliter
quid, quotuplex, ſit notorium, iuris ſcilicet,
& facti, permanentis, aut tranſeuntis, & mo- 53
mentanei, & quid manifeſtum, & de ſingu-
lorum attributis, & qualitatibus, & quomo-
do cognoſcatur. & in quibus caſibus verifi-
cetur. & de pluribus aliis perdoctè viden-
dus eſt vltra relatos Capra in tract. de noto-
rio. & Maſcar. concl.1101. vſque ad concluſio-
nem 1105. incluſiuè, vbi exactiſſimè; & per-
doctè videndus etiam eſt Proſper. Farin. in
practi. crimi. 1. tom. quæſt.21. per totam. vbi cu-
rioſè valde, cum maxima diſtinctione, &
per ſuas concluſiones, ampliationes, & li-
mitationes, ad quos te remitto, quia noſtri
non eſt inſtituti.
At quatenus illud tangit, vnum nõ omit- 54
tam inſerere: an, & quando in notoriis tam
criminalibus, quàm ciuilibus cauſis appel-
lationi interpoſitæ à ſententia lata ſuper
cauſa notoria, iudex non deferens violen-
tiam commiſiſſe, declaretur; in quo & illud
pro coronide firmo, regulariter negans ap-
pellationem in notoriis vim non facere,
enimuerò poteſt iuſtè iudex, ea non obſtan-
te, ad ſuæ ſententiæ executionem deuenire.
text. eſt in c. cùm ſit Romana. §. fi. vbi gl. Ioan.
Andr. & Doctores de appella. in 6. text. in cap.
peruenit. & c. conſuluit. el 1. eodem tit. text. in c.
Roman. & ibi gl. & Doctores de appell. in 6. &
in c. cum ſpeciali §. porro. de appell. gl.1. vbi Ar-
chidia. & Doctores in c. manifeſta 2. quæſt.6.
gl. magna in c. veſtra. de cohab. cler. & mul. vbi
Doctores. Specul. in tit. de noto. cri. & fi. n.15.
& in §.1. num.7. & in tit. de appell. §. nouiſſimè
ſub num.2. & 12. Marſi. in l. vni. num.93. C. de
raptu virg. Angel. de maleſi. gl. præſente d. Caio
& appellante colu.1. Marant. in ſpecul.3. p.6. p.
prin. quæſt.2. num.125. Manfred. de attenta. lib.
2. conſ.71. Guid. Papæ in tract. de appella. quæſt.
120. col.4. verſ. ſed aduertas. Dueñas in regul.42.
num.12. limi.12. Aufrer. in additio. ad deciſio.
vlt. Capel. Tholoſ. Crot. conſ.101. à num.9. Capra
in d. tract. de notor. 4. memb. num.95. & omni-
bus ſeqq. latè de materia Nicol. Mill. in reper-
to. verſic. notorium an impediat appellationem,
cum pluribus ſeqq. Gramati. deciſ.36. num.31.
& 34. Conrad. in practi. tit. de noto. cri. tit.17.
Foller. in practi. cri. verbo, item quòd eſt notor.
delinq. num.21. Nouel. in practi. cri. in prin. §.
indicia

indicia num.1. Anto.Gomez variar.lib.3.de de-
lict.c.1.n.47.in prin. Iul.Clar.in pract.quæſt.94.
verſ.ſolet etiam dici.Lancelo.Robert.de attent.
2.p.cap.12.limi.9.num.1. & ſeqq. & c.11.n.26.
55 qui dicit,etiam de executione facta tempo-
re ad appellãdum poſt Anto.de Butr.Firma.
Oldral. Aſini. Contar. in l.1. C.ſi de momen.
poſſ. limi.3. ratione iuris canonici. num.36. quia
ſcilicet in notoriis iudiciis pronuntiatio non
eſt propriè ſententia, ſed quædam iuris exe-
cutio. Innocen. in c.ex parte.el 1.verbor. ſigni.
Roma.ſingu.324. Decius in c.ſpeciali §.porrò,
in prin.de appella.

56 Quod quidem fallit primò, vt procedat
concluſio, quando in ipſa ſententia apparet,
iudicem condemnaſſe vti de facto notorio,
ſecus ſi ſimpliciter pronuntiaſſet, vel reum
condemnaſſet, vt quemlibet alium crimi-
noſum, quia tunc condemnatus ſic poterit
appellationem interponere, & iudex ei non
deferens vim faciet manifeſtam, vt text.arg.
in c.Romana.§.ſin autem,de appella.in 6. docet
Salicet.in l.ea quidem.colu.fi.in fi.verſ.quia præ-
ter C.de accuſatio.quem referens ſequitur An-
ton.Gomez de delictis c.1. num.47. verſ.quod
tamen intellige. Contar. in l.1. C.ſi de momen.
poſſ.in 9.limi.num.46.& ſeqq. Marſi. in l.vnica
num.142. C.de raptu virg. quemadmodum ad
hoc vt denegari poſſit appellatio inſigni la-
57 troni, neceſſe eſt,vt in ſententia ſit condem-
natus,tanquam inſignis latro,quoniam aliàs
poterit appellare,vt per Bart.in l.cõſtitutiones.
in fi. ff.de appell.tenet Contar ibi.ſequitur Ri-
minal. in conſ.274.n.21. & faciunt notata per
Cardi.& Alexan.in d.c.cùm ſit Roma.3.colum.

58 Secundò fallit d.cõcluſio, quòd licet non
appelletur à ſententia lata in notoriis,tamen
ab interlocutoria illa, qua declarat iudex
ad inſtantiam, & contradictionem partis,
notorietatem adeſſe (de qua ſuprà) appella-
tioni interiectæ non deferens vim faciet iu-
dex notoriam, Ab.conſ.110.colu.penul.verſ.&
ſic etiam,lib.1. Feli.in c.Rodulph.col.penult.verſ.
& appellari poteſt,de reſcript. & in c. cum non ab
homine,colu.penult. verſ. & nota quòd licet, de
iudic. Carret.in pract.crim.tract.de appell. §.ſe-
cundus erit caſus n.14. plures allegans Anton.
Grabriel commun.concluſ.lib.6.tit.de regul. iur.
concl.3.num.60. Lancelo.Robert de attenta.2.
p.c.12.limi.9.num.13. dicens, quòd ſtante ap-
pellatione à declaratione ſuper notorio, ſi
fiet executio,non minus erit attẽtata, quàm
ſi eſſemus in alio caſu appellabili, ex quo
data appellatione regulariter reſultat effe-
ctus ſuſpenſiuus, qui ſolet cauſare attenta-
ta, ſecundùm Iſſ. in conſ.187.colu.6.verſ.facit
aliam concluſionem lib.2. Foller. in practicis
crim.in verbo item quòd eſt notorius delinq.n.14.
prope finem & num.22.

Quemadmodum etiam,& in notoriis ap- 59
pellationi deferendum eſt emiſſæ ante ſen-
tentiam à non admiſſione exceptionum ex-
cuſabilium defenſionum, quas reus propo-
nit aduerſus notorium, quia ei deferendum
eſt, vt licitæ, etiam ſi ab ipſa diffinitiua non
queat appellari, vt ex Foller.vbi proximè,te-
net Farinac. in prax. crim. 1. tom. quæſt. 21.
num.128.

Inſuper fallit dicta concluſio, vt non pro- 60
cedat,quando in appellatione exprimeretur
aliqua cauſa rationabilis, per quam noto-
rium offuſcaretur, vt in exemplis ſuprà per
nos poſitis ad confeſſionem, quia tunc ap-
pellationi non deferens vim faciet, vt poſt
alios probat Nicol.Mill.in repertor.verſ. noto-
rium licèt regulariter impediat.Aufrer.in addit.
ad deciſionem Tholoſ.500. in penult. addit. Cæ-
ſar Contar.in repetit.l.vni.C.ſi de momen.poſſ.
limi.3.à num.39. Lancelo. de attenta.2.p.c.12.
limi.9.num.4.vt generaliter etiam dicitur, in
notoriis appellatio admittitur, quando no-
torium habet aliquam excuſationem, ſeu
defenſionem, vt tenet ipſe Contar. num.38.
Clar. d. quæſt.94. Marant. de ordi. iudicio.6.p.
actu 2. num.282.fol.251. in paruis. Carrer. in
practi.crim. in 1.tract. de appella.§. ſecundus erit
caſus num.18. Graua.in additio. ad Veſtrium in
pract. lib.7. c.3. num.47. Gigas de crimine læſæ
maieſt.rub.fi. quæſt.13.num.6. Brun. à Sole in
compendio iuris verſ. appellatio datur etiam in
notoriis.fol.14.col.1. Vulpel.conſ.137.num.12.
quod procedit, ſi in appellatione expreſſe-
rit ſpecialiter ipſam cauſam, & defenſionem 61
offuſcantem notorietatem, quia vbi à iure
regulariter prohibetur appellatio, etſi ali-
qua ſpeciali, & rationabili cauſa, à iure per-
miſſa ſit in eo caſu, tunc cauſa exprimenda
eſt, vt appellatio recedere queat à Regula,
vt Ioan.Andr.in c. Rom.§.ſi autem num.7. Ar-
chidi.num.11. Ioan. Monach.13. Gemini.7.
Franc.5.de appella.in 6. Abb. in c.vt debitus in
prin.n.2.Franc.3.de appella.Feli.in c. ſuper lite-
ris num.17. de reſcr. & c. quoad conſultationem.
num.18.& ſeqq.de re iud. Immol. in l.creditor.
§.iuſſus.colu.antepenult.verſ.ſi verò quæritur. ff.
de appella.Angel in l.1.§.interdum.num.3.& 4.
ff.quis & à quo. Decius in c.ad noſtram n.10.de
appell. Roma. conſ.324.circa fi. Franc.in c.con-
ſuluit num.3. & in c.conſtitutis num.18. de ap-
pella.Cuma.conſ.66.Couar.in practi.quæſt.15.
ſub num.1. & cap.23.num.5. verſ. ſecunda con-
cluſio. Et in terminis noſtris Doctores citati
in d. c.Romana §.ſi autem. & poſt alios Tiraq.
de pœnis temp.in præfatione num.69. Contar.in
l.vnica C.ſi de momen.poſſ. limi.3.à n.42.

Et de aliis ſpecialibus limitationibus,huic 62
concluſioni quòd in notoriis non licet ap-
pellari,de qua ſuperiùs,videndus eſt Farina-

cius in practi.crimi.tom.1.q.21.num.117.ad fi.
62 vbi quòd ab exceſſu pœnæ datur appellatio
63 in notoriis. item quòd admittatur, quando
delictum eſt manifeſtum, non autem noto-
64 rium, & num.121. vt etiam detur, quando
iudici à quo ſuperior inhibuiſſet, & alias
limi.ibi n.124.& ſeqq. & ipſe in tom.2.q.101.
cap.1.à num.60.

65 Superioribus adde,quòd cùm per Docto-
res æquiparentur, quem eſſe repertum in
notorio, vel in flagranti crimine, & ſicut
contra notorium delinquentem, ita etiam
contra reum repertum in flagranti delicto,
procedi poſſet iuris ordine non ſeruato, &
ex obrupto, ita à lata ſententia ſeu decreto
66 contra reum repertum in flagranti, appella-
tioni deferendum non eſſe quoad ſuſpenſi-
uum,probant Foller.in pract.crimi.verbo,item
quòd fuit captus in flagranti crimine n.4. & 12.
Vulpellanus conſ.137.à n.8. & n.14. & ſeqq.
67 vbi latè de materia, & qualitate huius de-
linquentis,& de nonnulla declaratione hu-
ius noſtræ fallentiæ, videndus eſt Proſper.
Farinac.1.tom.q.21.à n.154.& ſeqq.& ſuperiùs.

68 In omnibus tamen ſuperioribus caſibus,
quibus hucuſque retulimus à iure prohibi-
tam eſſe,& denegatam appellationem, vt in
conuicto, & confeſſo, vel ſponte confeſſo
tantùm,ſimonia,raptu, hæreſi, ſeditione,in-
ſigni latrone, violẽtia,notoriis,& ſimilibus,
non procedit doctrina, imò ſuperſedendum
eſt omnimodo in ſentẽtiæ executione,quo-
ties iudex ſuperior, ad quem itum eſt per
appellationem,dubius, an illam debeat ad-
mittere,nec ne,& de hoc incepit cognoſce-
re per inſpectionem actorum;inhibuerit iu-
dici à quo, text.eſt in c.Romana §.ſin autem.de
appell.in 6. Hoſtienſ.num.20. Ioan. Andr.17.
Ioan.Mona.14.Archidi.9.& poſt n.11.Gemi.
3.4.& 5.Franc.à prin. Cardi.in c.cùm ſpecia. §.
porrò,colu.2.verſ.ſed iudex ad quem, de appella.
vbi Ab.n.6. Franc.n.6.& 7. Faber in l.2.n.3.
C.quorum appell. Auguſti. ad Angel. de male.
verbo, præſente d. Caio, &c.poſt n.21. Marant.
de ord.iudicio.6.p.actu 2.n.281. fol.251. in par-
uis. Carrer.in practi.crimi.1.tract.de appellatio.
§. vltimus caſus eſt.n.3. Foller. in pract. crimi.
p.2.verb.& ſi confitebuntur n.66.& in verb.pœ-
nis debitis feriantur, n.6. Grauat. in addit. ad
Veſtrium in prax.lib.7.c.3.n.48.Couart.variar.
quæſtio.c.23.n.5.ante fi.verſ. quacumque tamen
in cauſa.Baiard.ad Clarum quæſt.94.num.13.
vbi dicit, ſemper eſſe ſuperſedẽdum in exe-
cutione ſtante inhibitione iudicis ad quem,
quando dictus iudex ſciens appellãtem eſſe
confeſſum, & conuictum,inhibitionem ex-
pediuit(reprobato Lanceloto cõtrarium te-
nente de attent.2.p.cap.20.ampliatio.12.à n.1.)
idem quod Baiard. dicit Couarr. loco citato.
Cartar. de executione ſententiæ cap.1.n.76. Fa-
rina.3.tom.q.101.c.1.n.109. & ad huius ma-
teriam articuli vide differentem latè Lan-
celo.de atten.2.p.c.12.limi.50.n.128.& ſeqq.
& in 1. limi.n.101. cum ſeqq. & limi.53.n.54.
& c.20.ampliatio.1.& ampliatio.21.n.7.

Quam doctrinam intellige, prout intelli- 69
gunt,& loquuntur præcitati Doctores,ſcili-
cet, quando iudex ſuperior incepit de cauſa
& natura appellationis cognoſcere, & ſic
quando inhibuit præcedente cauſæ cogni-
tione,prout & nos probauimus alibi 2. p. c.
10.à n.23.& à num.81.cum ſequentibus.vbi
de veritate huius doctrinæ tractaui.

Deſuper & ſecundò aduerte, quòd in 70
omnibus præfatis caſibus,quibus appellatio-
ni deferendum non eſſe, probaui hactenus,
intelligendi ſunt, prout & ipſi Doctores in-
telligunt, quoad vtrumque effectum,& de-
uolutiuum & ſuſpẽſiuum, cùm ſimus in cri-
minalibus,& pœnis corporalibus,& minimè
retractabilibus (exceptis illis caſibus,quibus
ſpecialiter diximus deuolutione dumtaxat
appellationem carere) vt procedat in illis 71
appellationis prohibitio reſpectu ſententiæ
diffinitiuæ, ſecus interlocutoriæ, quoniam
à qnocumque grauamine, ſiue qualificato,
ſiue non,appellationi eſſe deferendum,quo-
ad vtrumque effectum in cauſis,à cuius dif-
finitiua prohibetur appellari, quoad vtrum-
que effectum, & deuolutiuum & ſuſpenſi-
uum ſimul, probaui latè ſuprà lib.2. c.6. per
totum, vbi vide,non repeto.

An autem, & quando appellationi Cleri- 72
ci traditi Curiæ ſeculari à ſententia iudicis
ſecularis interpoſitæ deferendum ſit, latè
examinat, & bene cum diſtinctione Bernar.
Diaz in pract. crimi.cano.c.141.num.2.& 3. &
eius additionator Salced. litera A. qui latè
proſequuntur videndi.

CAPVT XV.

A ſententia lata partim in fauorem ali-
cuius, partim verò contrà,à qua ſo-
lus prouocauit, quatenus contra ſe
erat, quoad cætera conſentiens: an
pro parte acceptata tranſeat in rem
iudicatam; ita vt à iudice eam exe-
quente, appellationi emiſſæ non
deferendum, declaretur. & quid in
via executiua.

SVMMARIVM.

*Appellans à ſententia quatenus contra ſe facit in
cæteris articulis ſeparatis, à quibus altera*